

[Aase Olesen]

bruges sådan. Jeg ved ikke, om ministeren har fantasi til at forestille sig, at der sad en anden i ministerens stol. Det kunne jo være f.eks. en Sfer, som ville synes, det var smart at have et sådant redskab, der faktisk egner sig vældig godt til en egentlig nationalisering.

Ministeren siger, at man ikke kan forvente enighed imellem modstridende parter. Ja men mener ministeren for alvor, at man har forsøgt at opnå en sådan enighed mellem det, ministeren kalder modstridende parter?

Dernæst vil jeg godt sige, at vi ikke har hørt noget om selve beredskabet. Rigsrevisorerne har for nylig konstateret, at vi i dag står uden anvendeligt medicinberedskab. Er det ikke noget, der bør nævnes eller tages op i forbindelse med denne lovgivning?

Til sidst vil jeg egentlig også gerne takke ministeren for det løfte, han giver i sin tale, om at hjælpe udvalget mest muligt. Jeg håber, det gælder samtlige embedsmænd, også sundhedsstyrelsen. Jeg synes, det er et udmærket initiativ, at vi på et heldagsmøde får lejlighed til at sætte os grundigt ind i detaljerne.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er fortsat af den overbevisning, at dette lovforslag indeholder så mange væsentlige, rigtige ting set med et acceptabelt flertals øjne, at det, som fru Aase Olesen sagde, kan være et udmærket udgangspunkt for den endelige beslutning.

Når jeg nogle gange har sagt, at det er et kompliceret lovforslag, er det udtryk for en erkendelse af, at det er et kompliceret område, ikke en indrømmelse til hr. Knud Lind af, at jeg har gjort området kompliceret. Det er simpelt hen kolossalt kompliceret. Det er også en af grundene til, at man kan vælge forskellige indgangsvinkler til forslaget: alt efter øjnene, man ser med, kan man vælge at se det vældig negativt eller se det med gode intentioner og som et godt udgangspunkt eller måske endda gå så vidt som til at sige: det er egentlig ganske udmærket.

Jeg havde egentlig også regnet med et forløb som det, der er kommet i dag, og jeg er nogenlunde sikker på, at forløbet – ikke nødvendigvis de enkelte partiers bemærkninger – ville have været det samme, om jeg havde valgt en anden indgangsvinkel til det, fordi

det er kompliceret og der er modstridende opfattelser.

Dernæst et par bemærkninger om det med at forhandle sig frem til enighed. Vi kom ud for det beklagelige, at tre organisationer, som sad i et udvalgsarbejde, en efter en forlod udvalgsarbejdet i løbet af en uges tid. Jeg har forstået det sådan, at det var, fordi man ikke mente at kunne acceptere, at en model, som indenrigsministeriet og jeg lagde megen vægt på, blev gennemarbejdet og kunne risikere at danne udgangspunkt for lovgivningen på et bestemt område. Jeg synes ikke, det var en hensigtsmæssig beslutning, der dér blev truffet, og den har jo ikke gjort det lettere at debattere lovforslaget senere hen.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at dette område er så kompliceret og rækker så vidt ud, at fremsættelsen af et lovforslag ville skulle vente yderligere et eller halvandet år, hvis man vil have alle ting gjort færdige inden, herunder f.eks. en økonomisk vurdering af den totale økonomi i hospitalsapotekerne, og der er fremsat andre tilsvarende ønsker om undersøgelser og overvejelser, som ville betyde, at vi nok alligevel ikke opnåede ret meget større enighed, men som først og fremmest ville betyde, at der gik yderligere et par år oven i de 12–13, der allerede er gået.

Det er klart, at jeg har set i øjnene, at lovforslaget ikke kan blive behandlet færdig i denne samling.

Omvendt føler jeg lige så klart en forpligtelse til at fremsætte et forslag efter seriøs overvejelse til forhandling i folketinget. Når rigsrevisionen og alle andre siger, der skal en ny apotekerlov til, kan jeg ikke leve med at sige, at vi bare skal blive ved med at overveje og forhandle videre. På et tidspunkt må man sige: nu lægges det frem i folketinget til forhandling.

Herefter et par korte bemærkninger om enkelte af de ting, der er blevet sagt.

Jeg forstår stadig væk ikke hr. Svend Erik Hovmands frygt for centralisering. Hr. Svend Erik Hovmand siger, der er grund til at frygte, at apoteksproduktionen bliver centraliseret yderligere, og at det vil betyde, at den faglige ekspertise ikke er så vidt spredt ud over landet, som den hidtil har været.

Ja men der er kun 16 produktionsapoteker i Danmark i dag, og det vil sige, at langt de fleste egentlige apoteker ikke har produktion i egentlig forstand. De har magistrel produk-